

Binnenkort in de brievenbus of aan huis gebracht !

LENNIK2000 wil de sleutel zijn tot de gemeente in al zijn facetten.

Wij stellen u dan ook voor: de sleutel die handig is bij het telefoontoestel of bij de computer en op een praktische manier kan worden opgehangen. Op de ene zijde van de sleutel vind je de belangrijkste telefoonnummers en noodnummers voor Lennik, langs de andere zijde belangrijke website over en voor Lennik. Een hebbedingetje al zeggen we het zelf !

- Openingsuren & contactinfo van gemeentediensten
- Exclusieve luchtfoto's van Lennik
- Lennikse links op het internet
- Een kalender met Lennikse activiteiten. Actuele werken in Lennik.
- Contactinfo politie, brandweer, huisarts van wacht
- Bevoegdheden & info van burgemeester, schepenen, OCMW-bureau
- Rangorde van de Lennikse gemeenteraadsleden en hun opvolgers
- Welke punten besprak de Lennikse gemeenteraad de jongste jaren?
- Herbekijk de uitgaven van dit infoblad van LENNİK 2000, van 2001 tot nu!

RIJK AAN INFO: ONZE WEBSITE www.lennik2000.be

IN DE HOEK VAN L.E.N.N.I.K. 2000

Enkele weken geleden kreeg ik de rechtstreekse vraag of ik in het bestuur wilde zetelen van een nieuw op te richten Vlaamse auteursvereniging.

Alle bestaande Vlaamse auteursverenigingen worden immers opgedoekt en er komt dus één grote, overkoepelende vereniging voor alle genres.

Ik zal niet herhalen wat de reden was waarom ze juist mij aanschreven. Ik wil echt niet van 'dikkenekkerij' beschuldigd worden. Het was geen alledaagse vraag en om heel eerlijk te zijn, ik voelde me een weinig vereerd.

Ik las de e-mail voor aan mijn echtgenoot die, zonder commentaar te geven, rechtuit naar het tv scherm bleef staren.

Een paar telefoongesprekken brachten helderheid rond het engagement dat men verwachtte.

Ik bladerde losjes in mijn agenda, keek naar wat ik reeds op stapel had staan voor de komende maanden en jaren, keek nog even naar mijn starende wederhelft en weigerde toen categoriek.

Ik bracht mijn halve trouwboek op de hoogte van mijn beslissing en die kon een zucht van opluchting niet onderdrukken.

Die avond ging ik met een goed gevoel naar bed.

De oprichting van de nieuwe vereniging is een feit.

Ik was er bij (bij de oprichting).

Ik spoorde die snikhete zaterdag naar Antwerpen, wandelde een veertigtal minuten langs de schaduwzijde van de straten naar de plek waar 'de auteurs' ter oprichting en stemming werden verwacht.

Blij weerzien met collega's maakt zo'n verplaatsing meestal wel de moeite waard.

Een paar honderd auteurs voelden zich, net als ik, geroepen om die dag een stem uit te brengen op de kandidaat bestuursleden.

De eerste auteurs die ik tegen het lijf liep, bleken de mensen die me hadden aangeschreven.

Zonder 'boe of ba' keerden ze me de rug toe en zochten interessanter gezelschap.

Leuk is anders! Dit had veel weg van keiharde politiek!

Ik haalde mijn deelnemersmap op, tekende voor ontvangst, tekende ook voor ontvangst van de stemformulieren (voor mezelf en voor een collega die me een volmacht gaf) en ging, beladen met deze papierenwinkel, op zoek naar een verfrissend drankje.

Ik denk niet dat er iets saaier bestaat dan op een zonovergoten

namiddag in een aula te zitten en te luisteren naar onverstaanbare statuten die absoluut moeten worden goedgekeurd alvorens men tot de stemming kan overgaan.

Nog erger is het feit dat er altijd wel een paar mensen zijn die aan die statuten zondig nog van alles willen veranderen.

Daarna volgt dan het voorlezen van het stemreglement.

Waarom? Waarom moet dat voorgelezen worden als iedereen dat reglement reeds een hele week in zijn bezit heeft! Worden auteurs niet geacht te kunnen lezen en begrijpen wat er op dat papier staat?

Op zo'n moment voel ik me steevast misselijk worden.

De kandidaten kregen elk twee minuten om zich voor te stellen. Nou moe... twee minuten!

Kandidaten die aan de wieg stonden van de vroegere verenigingen, hadden zoiets van: 'Jongens, jullie weten wat we waard zijn dus...'

De nieuwe kandidaten hadden een heel eigen strategie ontwikkeld. Het kwam erop neer dat de vroegere verenigingen niet door niets teloor gingen en dat we nu dus dringend voor vernieuwing moesten zorgen.

De manier waarop dit werd voorgeschoteld, getuigde van een totaal gebrek aan respect. De meeste aanwezigen reageerden luidkeels negatief.

We stemden! De uitslag was voorspelbaar.

Niettegenstaande de smakeloze interventie van een nog jonge, maar wel zeer gekende auteur, won 'de totale vernieuwing.'

Ze stonden nadien gezellig samen te praten en hanteerden een taal waar de doorsnee mens geen jota van begreep. Ik ook niet dus.

Een hapje, een drankje, een wandeling langs de schaduwzijde van de straten, de treinreis terug met veel gemengde gevoelens.

Ik dacht aan een boek dat ik ooit las. Het ging over het leven bij bepaalde indianenstammen.

Over respect naar mensen en dan zeker naar oudere mensen toe. Over het aanvaarden dat die mensen, al maakten ze natuurlijk ook fouten, toch een zekere wijsheid hadden opgebouwd waardoor ze eigenlijk onmisbaar waren.

Ik stuurde dezelfde avond nog een e-mail naar de oude getrouwen om hen te bedanken...

Voor alles!

Reacties graag naar Anne Wyckmans
Palokenstraat 19 - 1750 Lennik
02/532 05 12
annewyckmans@hotmail.com

